

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Seria litteratorum, hominum poenitentia, institutio
eruditorum delinquentium - Cod. Ettenheim-Münster 60**

[S.l.], 1727

Documetum 4

[urn:nbn:de:bsz:31-108344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108344)

ut sicut hic gratia tua mihi quantumvis indigno, fuit cunctis
 horis lux, protectio, susceptio, per fugium et gaudium: ita
 et illic sub umbra alarum tuarum, in horrendo illo iudicii *Matth. 25.*
 die protegas: ut ad dexteram tuam collocatus, et in regnum
 tuum sola misericordia ac gratia tua admittus, immensam
 bonitatem tuam omni tempore collaudem, celebresque
 mundipine Omnia, qui inutilis serui tui peccatoris lacrymas
 nequaquam spreveris.

Documentum 1.

Largitor cunctorum bonorum, ac fons sanitatum,
 et thesaurus miserationum tu solus es Deus bonus et mise-
 ricors, qui semper bona praestas petentibus. Et quia ipse
 mecum assidue immensa tua remedia ac dona optima
 qua singulis mihi diebus impertiris, experior: propterea
 confiteri te Christe Deus meus clementissime, suppliciter
 exoro, ut gratia tua super me jugiter veniat, quae men-
 tem meam variis distractionibus colligat, occultarum rursus
 mea vulnera sanat. Ecce enim distractiones atque elationes
 mentis, semper occulta mea vulnera instaurant redin-
 tegrantque. Verum tu Domine mihi sine atque conganimo
 qui semper curas gratia et miserationibus sana et mise-
 ricors ac pius frequenter infirmitates meae peccatoris.
 Ego vero dignas retributionibus tuis mercedem reddere non
 possum, Domine: tua enim remedia atque medicamen-
 ta, omnem estimationem excedunt pretij, non calum,
 non terra, pro merito tuarum curationum dignum
 quid tibi retribuere possunt. sunt autem curationes
 tuae bonitatis, multa tuae misericordiae, nullo siquidem
 aestimari vendique possunt pretio remedia atque medica-
 menta caelestia et sancta: sed lacrymis illa salvator
 flebiliter amaro indulget omnibus. quis igitur non admi-
 retur? quis non obstupescat? et quis tantam clemen-
 tiam tuae bonitatem non gradibilem salvator animarum
 nostrarum, qui pro tuarum curationum premio etiam
 nostras suscipere dignaris lacrymas?

O lacrymarum vis! quousque pertingis, quae multa
 cum fiducia nullis impedita retinaculis, ipsum calum
 penetras? O vis lacrymarum quae, si velis, ante sanctu-
 atum excelsum immaculati Domini thronum, cum gau-
 dio a sistere potes! O vis lacrymarum, in cuius praesentia
 atque confidentia Angelorum ordines, caelestibus omnes
 virtutes semper exultant! O lacrymarum potentia, quo-
 modo in ictu oculi, quasi praepetibus sublata, pennis
 in caelum revehis, atque ascendis, et postulata a Deo sancta

obtineat, occurratq; tibi hilariter, indulgentiam ac remissionem
peccatorum deferens.

Largire igitur mihi indigno famulo tuo, Domine, lacry-
mas, illuminationem cordis atq; fortitudinem: ut fortis lacry-
marum jugiter cum dulcedine fundens, cor meum illustretur
in oratione mundâ: ut magnum illum delictorum meorum
chirographum modicis lacrymis deleatur, ignisq; ardens ibi
extinguat. Nam hic si peccata mea defle-
vero: illic inextinguibilem ignem evadam. quia enim sin-
gulis diebus tuam, Domine, longanimitatem proesco, ob-
oculos mihi et meam amaritudinem et tuam clementiam
constituo. se id meam vincit amaritudinem, longanimitatis
ac patientia tua benignitas. Nam et aves quidem magno
cum pietatis affectu suos enutriunt filios: et licet ab ipsis
quandocumq; spernantur, et recitentur, nunquam tamen illos
negligunt despiciuntve: quoniam pietatis affectu super-
rantur. quod si ^{aves} sic pie afficiantur: quanto magis
tua gratia sanctis miserationibus teahitur, vinciturq; Do-
mine, ut miserearis omnium quærentium te. quid et ma-
ter à suo despectu periculo, corde tamen idè ipsum de-
serere atq; despiciere nequit: visceribus enim pietatis
superatur. si autem et nutritrix sic pietatis affectu trahitur:
quanto magis gratia tua clementia, animarum amator
Domine, suis quotidiè vincitur miserationibus, ad commi-
serandum atq; salvandum cunctos semper desiderantem?

Quando quidem ergò ab impuro hoste, qui me sem-
per affligit, angustor: clamabo cum lacrymis die ac nocte
tuam implorans misericordiam, ut ab impugnationibus te-
liq; eius me liberet. quis enim poterit improbi illius
consilias conatusq; perferre, gratia tua auxilio destitu-
tus, Domine? in horarum quippè singulari cogitationibus
et actibus meam affligit animam. Verum tua potentia
Christe, qua fluctibus maris imperasit, ipsum quoque
increpet ut à me servo tuo vincatur, Diffugiaturque
singulis enim diebus suas in me machinas se audisq;que
renovat, dum mentem meam captivare studet, et à dul-
cissima optimaq; meditatione Divinorum tuorum mani-
fatorum avocare. quare gratiam tuam celeriter
emitte, Domine, ut à servo tuo magnum hunc Draconem,
cum universis cogitationibus suis perdidis, malignisq;que
depellat. Appa tua ad hoc inducatis parabola, mi-
Domine, quâ dixisti: iudicem quendam in civitate
fuisse, qui nec Deum timebat, neq; hominum plane
reverebatur: in eadem verò civitate viduam fuisse
pauperulam, quâ illum quotidiè adibat, dicens: vindi-
ca iam me de adversario meo, cum autem dixit ille
inclementer despectus mulierem variè veratam,

Luc. 18.

prevaleuit tandem vidua patientia, ipsamque quantumvis
inimicam et immisericordem, ad equitatem revocavit.
Vera injuriam papa, immisericordem iniquumque iudicem
adit, ut ipsam de suo vindicet adversus. Ego autem con-
ganimum et misericordem, benignumque meum accedo Domi-
num, potestatem in celo, et terra celsissima exaudiendi har-
centem. O Dignum, sanctum et mentiri nescium, Deus
benedicite atque Redemptor, fac, obsecro, celeriter sicut
promisisti, vindictam omnium in te sperantium, die
noctumque. Ne tardes, vindicare me, Domine. Ex manibus
inimici eripe me, et ad te dirige: ut illo per gratiam
tuam superato, te solum benedicam, teque solum glorifi-
cem, & longanimis et misericors, qui omnes homines car-
pis salvos fieri.

Et quia vite mea tempus in vanitate defecit
et cogitationibus turpibus, dona mihi medicamentum
efficax, quo plenissime ab occultis meis cures vulne-
ribus: et conforta me, ut saltem ad unam horam
prompti laborem in vinea tua: nam ad undecimam
iam horam tempus vanissima mea vita pervenit.
Sapientiam negotiationis meae divinis tuis mandatis *Matth. 20.*
guberna, et prudentiam mihi vili abiectionis negotiato: *Matth. 25.*
ei concede, ut negotiationem tuam perficere possim,
quam diu adhuc tempus suppetit. Verum bene forsua
navigationis iam finis instat, magnaque tempestas
imminet, et tempus me variis distractum ac deside-
riscat. Huc age, & piger, inquit, omne lucrum nego-
tiationis tuae, ex toto tempore vite tuae repositu-
ntende.

Et hora mortis me terret miserum: respicio
enim opera mea, et contremiscit mihi anima; intueor
negligentiam corporis mei, et exhorrescunt opa mea.
Separationis enim hora mihi ante oculos venit, et ea
eius consideratione vehementer timeo. quia et pro-
gaudio meum corripior, dum me opera gaudio digna
non fecisse cerno. magnus enim pavor est, mortis
tempore, omnibus peccatis meis similibus: cuiusque
ingens gaudium est, dum anima a corpore separatur
universis iustis, cunctisque virtutis ac pietatis abhatis.
magnus item separationis tempore dolor atque tristitia
est cunctis imparatis, atque torquentibus. Dum
sua reminiscuntur negligentia, totiusque relictio tem-
poris vite, adeo negligenter se unquam acti, graviterque
tunc cordis dolore excruciantur, qui tunc dum vivere
saluti suae curam neglexit, a Deo quidem ut etiam

penitentia eius cruciatus, ipsum quoque mortis et separationis
timorem excédat. Contra vero, iusti et sancti pietatis atque
religionis athleta, in hora mortis ac separationis caelestium
cernentes ante oculos magnum illum sudorem atque laborem
suorum certaminum, vigiliarum et orationum, ieiuniorum
et lacrymarum, humilationum ac ciliciorum. Exultat
illorum anima ex corpore ad requiem commigrare inci-
tata. formidabili tamen est mortis praesentia omnibus pec-
catoribus, laetis ac moliter viventibus: A quibus in hac
vita vanissimas se praeos integrosque servandi non fuit cura.
Dolorque vehementissimus separationis tempore peccato-
rem occupabit, quando neque omnino quid loqui licebit
et severissimum proceptum egredi hora illa urgebit.

Heu, heu, o anima, quam obrem nunc vitam salu-
temque tuam negligis? Cui alij distracta ita otiose dies
univerfi temporis tui transigis? ignoras reperitiam ac
subitanam fore vocationem tuam? quid obsecro, illi
tunc actura es si hic ista iam fueris negligens? ante
tribunal transeis iudicis, quid pro excusatione tua ha-
bebis quod respondeas? quomodo subestis tibi inimicus
tuus non intelligis misera? Et quomodo tibi divitias ca-
lestes indices fuerit, ne scis, o distracta ac negligens? sob-
riam te praestaba ac vigila belli tempore, o anima. preci-
bus intenta esto, cum lacrymis ora, et ad Deum cum cordis
dolore exclama: et statim tibi in auxilium mittet Ange-
lum misericordem, qui te ex ipso belli periculo liberet
et a confusione inimici. Diligenter cura, ne separationis
hora, in tristitiam incidas, ac gemitum, inultibereque ploras
in aeternum. Et venient cuncta in mentem tibi hora illa,
dicesque intra te ipsam, acri dolore concitata: omnia ista
ego quotidie mente, revolvebam, mitiusque ipse ante De-
um, ut ultra non peccem, neque iterum a divinis mandatis
excidam, sed cum alacritate magna, quae ipse placeat
peragam semper. At nunc inanis, absque ullo merito bo-
ni operis merito reperior.

Ad te ipsam, o anima revertere, a pavidè decerta
semperque time Deum tuum concupisce, illique per bona
opera obsequere, ut cum mortis hora separationis
tempus advenerit, te paratam, magno cum gaudio expec-
tantem ipsum inveniat. Intellige, o anima, institutum
tuum, Dei quoque vocationem. non enim liberum animum
cunctis rebus terrenis liberatum, contristat angustia
migrationis hora. sed mors hominem desideria suspensum
et peccatorem contristat: contristat remissum ac negli-
gentem, et quae Deo placeant, omittentem, contristat

multa possidentem, qui curis et negotiis secularibus suam de-
 vincit animam: contristat et opulentum, quod enim licet
 invitum, ab hac vita separet: contristat etiam patres, quod
 charissimis eos liberis segreget: contristat mundanum, quonia
 divitias suas deserit: contristat et fratres, quoniam cum luctu
 eos ab invicem dividit. omnes ipsi super veniente mortis hora
 contristabuntur, quoniam saeculi rebus nimium districti fue-
 runt. At tu quare tristaris, et ingemiscis, o anima, mundo
 libera, saeculorum rebus exuta? in libertatem vocata, in ea
 sic semper permane, et in via Dei genese se perge, alacriter
 quae ipsi sunt placita, perficiens. quod si des ea toto corde
 et anima adhaereas, nunquam mortis horam reformidabis:
 quin et ipsa mors migratioque de corpore, tibi potius gau-
 dio futura est.

Salva me, patiens et longanimis Domine: salva me
 fili Dei, qui solus sine peccato es, Christe: Et concede mihi
 salvator, aeterna vita meditationem, ut praeter eam aliud
 nihil in corde meo unquam habeam, quamque voluntatem
 cooperante mihi peccatori gratia tua, perficiam semper,
 promptusque reddar ad benedicti tua mandata exequen-
 da, ut recte in pecunia abs te Rex caelestis accepta ne-
 gotiari queam, peractaque bona negotiatione in tuo agro, Matth. 25.
 salvator, laudem abs te, o Domine, consequar, dicamque cum
 fiducia et gaudio cordis, dum veneris Domine: beatus sum, Luc. 19.
 quia venisti, Domine, ut induas me veste digna nuptijs Matth. 22.
 sponsi immortalis, quam tua ego acquisivi gratia. accen: Matth. 25.
 diam et lampadem, quam mihi tua, Christe, largita est
 gratia atque benignitas. Egrediarque cum gaudio obviam
 tibi collaudans ac benedicens, glorificansque sponsum
 immortalem: ut iustorum atque sanctorum, qui tibi pla-
 cuerunt fieri mereas participis in omnem aeternitatem.

Documentum 6.

Venite sacra Mechanice cultores, venite seculares
 et Religiosi, quae patris electi signati milites christi:
 Venite, negotiemur, donec hoc duret celebritas: venite
 apprehendamus vitam aeternam: venite, lucratur sa-
 lutem animarum nostrarum. Implete oculos vestros
 lacrymis: et confestim oculi mentis vestra aperientur.
 Venite cuncti pariter divites et pauperes, principes, et
 subditi, senes cum junioribus, filij hominum, et omnis aetas:
 qui cupitis ab aeterno liberari supplicio, et regni caelestis
 haeredes fieri. Cum sancto David imploremus misericordem,
 et benignissimum Dominum, dicentes: revela oculos meos ps. 118.
 et considerabo mirabilia de lege tua: illumina oculos
 meos, ne unquam obdormiam in morte. clamemus, utela-